

Rahmet ay'ı hoş geldin!

GİDİYORUZ, ALDANMAKTA FAYDA YOK

Zaman deli bir nehir gibi.

Her şeyi sürüklüyor; bizi nefsimizle ve kendimizle yüzleşeceğimiz yere götürüyor.

Dünyamız, mahşer meydanı etrafında titiz bir daire çizerken, üzerinde yaşayanlara her fırsatta Mahkeme-i Kübra'yı, hesabı, büyük sorguyu hatırlatırcasına deprenmekte, her fırsatta asık ve ekşi yüzünü göstermekte, her fırsatta sert mizacıyla celâl ve izzet Sahibi Rabb-i Zülcelâl'i zikretmekte.

Yuvarlanıp giden dünyamız içinde biz de varız. Biz dünyamızla birlikte sür'atle, sağa sola sapmadan, mahşere doğru hızla yol almaktayız.

Bitmeyen bir yolculuk, damarlarımızdaki kan gibi, hızla akıp gitmekte.

Bediüzzaman'ın o veciz ifadesiyle, "Biz gidiyoruz, aldanmakta fayda yok.

Gözümüzü kapamakla bizi burada durdurmazlar; sevkîyat var."1

Yolumuzu bazen rahmet ve mağfiret günleri de kesmese, ne olurdu hâlimiz Ya Rab? Günahlarımızla, isyanlarımızla, hatalarımızla, kusurlarımızla, hâlimiz ne olurdu?

Zat-ı Zülcelâl'ine sonsuz şükürler olsun ki, rahmetin var! Cemal Sahibi Zat'ına sınırsız hamd ü senalar olsun ki mağfiretin var!

Kemal Sahibi Zat'ına hesapsız minnettarız ki, bizimle günahlarımızla, kusurlarımızla, zaaflarımızla değil; affınla, bağışlamanla, muhabbetinle, lütfunla, merhametinle muamele ediyorsun.

DUÂMIZ

Rabb'im; bu kıymet biçilmez rahmet günlerine bizleri ulaştırdın; kadir ve kıymetini bilmeyi de nasip eyle. Bizleri "kıymet bilmeme" vahametinden koru! Bizleri "kadir bilmeme" körlüğünden muhafaza buyur! Bizleri nankörlük belâsından halâs eyle! Rabb'im, bizleri şükredenlerden eyle. Âmin.

Bu sabah uyandık ki, rahmetin gölgesi üzerimize düşmüş. Rahmet, yolumuzun üzerinde. Hani yolda sokakta yürürken, elimizi uzatsak ona ulaşacağız, gözümüzü ve gönlümüzü açsak ona ereceğiz, yüreğimizi yoklasak onu yüreğimizde bulacağız.

Çünkü o bize canımız kadar yakın, ruhumuz kadar bizim içimizde, kalbimiz kadar bizim derinliğimizde.

Biz onunla olabilirsek eğer!

Çünkü bu rahmet ayı, Allah'ın kâinatı kuşatan, dünyayı ve âhireti avucu içine alan Rahman ve Rahîm isimlerinin eseri. Samed iminin eseri.

Çünkü o Kur'ân ay'ı, Ramazan ay'ı, Oruç ay'ı.

Bizi ona, varlığımızı ibadetine, ruhumuzu rahmetine, duygularımızı muhabbetine eriştiren Rabb-i Rahîm'e kâinatın zerrâtı adedince hamd ü senalar olsun. Âmin.

BU AY KUR'AN AY'I

Bu ayda Kur'ân arzumıza indi, aramıza indi, gönlümüze indi.

Onun inişini farz oruçla tebrik etmek ne büyük kadirşinaslık!

Bu bir ay'ın içini gelin, Kur'ân'la dolduralım. Onu defalarca okuyalım; üzerinde düşünelim; ayetlerini tefekkür edelim; mesajlarını alalım; Allah ile bire bir muhatap olalım, konuşalım; O'na yönelelim, O'nu bilelim.

O'nun razı olduğu şeylerin ve bizden istediklerinin ne olduğunu öğrenelim; O'nunla dolalım bu ay.

Bu ay Rahmet ay'ı. Rahmet bekleyen, rahmete muhtaç ve rahmete muntazır bizler, küçüklerimize, büyüklerimize, yaşlılarımıza, hastalarımıza, kimsesizlerimize, yetimlerimize birer "merhamet meleği" kesilmeyi ihmal etmeyelim.

Ağlayan çocuktan, düşen yaşlıya kadar; inleyen hastadan, hüzensüz günü geçmeyen garip ve kimsesizlere kadar her yürek sahibi, ilgi ve merhamet alanımıza muhakkak girsin. Onlara yüzümüz bir başka gülsün, gönlümüz bir başka eğilsin, kucağımız bir başka açılsın, ellerimiz bir başka uzansın, yüreğimiz bir başka çarpsın bu ay.

Rahmet ayının tüm İslâm âlemi ve tüm insanlık için hayra, muhabbete, sevgiye, dostluğa, barışa, kardeşliğe vesile olmasını Rabb-i Rahîm'den niyaz ederim.

Bu ay hürmetine niyaz edelim ki, Müslümanların üzerinde dönüp duran kara bulutlar dağılsın, savaşlar, vahşetler, katliamlar bitsin, adavetler, husumetler son bulsun, dargınlıklar kırgınlıklar gönül bahçemizden gitsin.

Mübarek Ramazanınızı tebrik ederim.

Farz orucunuzu tes'îd ederim.

Diponat:

1- Lem'alar, s. 225